

MUNTEANU, AUREL

n. 1859, Vajdahaza, jud. Someș (azi Voivodeni, jud. Sălaj)

d. 14 iulie 1934, Orăștie, jud. Hunedoara

Dr. Aurel Munteanu este descendent al unei familii nobiliare „de Fizeș”, fiind fiul protopopului ortodox din Vajdahaza.

A făcut liceul la Cluj, absolvindu-l cu rezultate foarte bune. Cu rezultate excelente a absolvit și Facultatea de Drept a Universității din Cluj.

Carierea de avocat și-a început-o în anul 1888, ca stagiar, în Brașov, după care petrece alți doi ani în Timișoara (1890-1892), după care se înscrie în Baroul arădean, tot ca stagiar. Stagiatura a efectuat-o în birourile unor avocați renumiți din Transilvania și Banat. În 2 ianuarie 1896 se înscrie în Baroul avocaților din Arad, ca avocat definitiv, deschizându-și birou propriu în Orăștie, figurând ca membru până în 28 martie 1924.

S-a stabilit ca avocat în Orăștie, unde se remarcă prin prestațiile sale în apărarea cauzelor oamenilor din ținut. Face parte din grupul format în jurul altui avocat român, dr. Ioan Mișu, dovedindu-se foarte activ atât în plan politic, cât și cultural sau economic.

Aurel Munteanu este unul dintre acționarii Băncii „Ardeleana” din Orăștie, dar după unele neînțelegeri la nivelul conducerii va pune bazele Băncii „Dacia”, al cărui director va fi mult timp. Investește și la alte întreprinderi financiare din ținut, făcând parte din consiliul de administrație a multora dintre ele.

În diferite perioade a făcut parte din conducerea unor asociații și reuniuni înființate în Orăștie (Despărțământul Orăștie al Astrei, Reuniunea economică, Reuniunea meseriașilor români, Institutul tipografic „Minerva”, Reuniune pentru înmormântare etc.).

În anul 1901 fondează ziarul „Activitatea”, care timp de 5 ani militează pentru intrarea în activitatea parlamentară a Partidului Național Român din Transilvania. A mai colaborat la „Revista Orăștiei” și „Bunul Econom” toate apărute în Orăștie.

Poziția sa și opiniile ce le împărtășea l-au dus în conflict cu dr. Ioan Mișu și dr. Aurel Vlad, fiind marginalizat în cadrul politicii la nivel local și comitatens, neputând să concureze cu notorietatea celor doi.

În toamna anul 1918 se implică alături de toți fruntașii românilor din ținutul Orăștiei în organizarea activităților de preluare a autorității în localitate. Va fi ales în conducerea Consiliului Național Român de aici și delegat la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia. În adunarea electorală din cercul Orăștie, organizată în 26 noiembrie, alegătorii îl desemnează între cei cinci delegați pentru a-i reprezenta la Adunarea de la Alba Iulia, alături de dr. Ioan Mișu, Aurel Vlad, Ioan Marghita și Ioan I. Vulcu.

După Unire activează ca avocat pe mai departe în Orăștie. Datorită prestigiului său profesional a fost ales în mai multe rânduri în consiliul de conducere al Baroului Hunedoara-Deva.

În perioada în care își desfășura stagiatura, în Brașov (1888), l-a provocat la duel pe căpitanul de husari Ugron, pe care l-a rănit grav. A fost, de asemenea un împătimit al vânătorii, fiind membru al Reuniunii de vânătoare din Orăștie.

A fost căsătorit cu Hedwiga Müller, fiica unui fruntaș sas din Orăștie.